

Svensk utgåva

Lagstiftning

Innehållsförteckning

I	Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk	
	Kommissionens förordning (EG) nr 522/2002 av den 22 mars 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker	1
	Kommissionens förordning (EG) nr 523/2002 av den 22 mars 2002 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd	3
	Kommissionens förordning (EG) nr 524/2002 av den 22 mars 2002 om ändring av förordningarna (EG) nr 1938/2001, (EG) nr 1939/2001 och (EG) nr 1940/2001 om inledande av stående anbudsinfordringar för försäljning på gemenskapens inre marknad av ris som innehas av de spanska, grekiska och italienska interventionsorganen och som är avsett som foder	5
*	Kommissionens förordning (EG) nr 525/2002 av den 22 mars 2002 om undantag från förordning (EG) nr 174/1999 om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 804/68 i fråga om exportlicenser och exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter	8
	Kommissionens förordning (EG) nr 526/2002 av den 22 mars 2002 om utfärdande av exportlicens för vin	9
	Kommissionens förordning (EG) nr 527/2002 av den 22 mars 2002 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i mars 2002 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien kan godkännas	10
	Kommissionens förordning (EG) nr 528/2002 av den 22 mars 2002 om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i mars 2002 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalet mellan gemenskapen och Slovenien kan godkännas	12
	Kommissionens förordning (EG) nr 529/2002 av den 22 mars 2002 om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i mars 2002 skall beviljas inom ramen för tullkvoterna för import av vissa grisköttsprodukter under perioden 1 april–30 juni 2002	14

Kommissionens förordning (EG) nr 530/2002 av den 22 mars 2002 om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i mars 2002 skall beviljas för vissa produkter inom grisköttssektorn inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter	16
Kommissionens förordning (EG) nr 531/2002 av den 22 mars 2002 om exportanbud som lämnats för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001	18
Kommissionens förordning (EG) nr 532/2002 av den 22 mars 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001	19
Kommissionens förordning (EG) nr 533/2002 av den 22 mars 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001	20
Kommissionens förordning (EG) nr 534/2002 av den 22 mars 2002 om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001	21
★ Kommissionens förordning (EG) nr 535/2002 av den 21 mars 2002 om ändring av bilaga C till rådets direktiv 64/432/EEG och om ändring av beslut 2000/330/EG	22
★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen	29
Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om arbetstagarrepresentation	34
★ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/15/EG av den 11 mars 2002 om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter	35

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Kommissionen

2002/237/EG:

★ Kommissionens beslut av den 21 mars 2002 om ändring av beslut 94/360/EG om den minskning av frekvensen fysiska kontroller som enligt rådets direktiv 90/675/EEG skall fastställas för vissa varupartier från tredje land ⁽¹⁾ [delgivet med nr K(2002) 1121]	40
---	----

Rättelser

★ Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 472/2002 av den 12 mars 2002 om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 om fastställande av högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel (EGT L 75 av den 16.3.2002)	42
---	----

I

(Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk)

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 522/2002
av den 22 mars 2002
om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1498/98 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de

produkter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EGT L 198, 15.7.1998, s. 4.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 mars 2002 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredje land (!)	Schablonvärde vid import	
0702 00 00	052	199,0	
	204	153,7	
	212	239,1	
	624	212,2	
	999	201,0	
0707 00 05	052	134,0	
	204	27,7	
	999	80,8	
0709 90 70	052	144,3	
	204	60,1	
	999	102,2	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	62,8	
	204	50,3	
	212	49,0	
	220	45,4	
	421	29,6	
	448	26,7	
	624	73,3	
	999	48,2	
0805 50 10	052	43,5	
	600	49,6	
	999	46,5	
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	060	40,7	
	388	104,0	
	400	114,0	
	404	96,8	
	508	81,5	
	512	88,0	
	524	75,1	
	528	86,9	
	720	113,2	
	728	131,3	
	999	93,2	
	0808 20 50	388	75,3
		400	120,0
512		71,8	
528		72,4	
999		84,9	

(!) Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 2020/2001 (EGT L 273, 16.10.2001, s. 6). Koden "999" betecknar "övriga ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 523/2002

av den 22 mars 2002

om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 1766/92 av den 30 juni 1992 om den gemensamma organisationen av marknaden för spannmål⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1666/2000⁽²⁾, särskilt tredje stycket i artikel 13.2 i denna,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 411/2002⁽⁴⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Artikel 2 i rådets förordning (EEG) nr 2681/74 av den 21 oktober 1974 om gemenskapsfinansiering av utgifter i samband med leverans av jordbruksprodukter som livsmedelsbistånd⁽⁵⁾ fastställer att den kostnadsandel, som motsvarar de exportbidrag för produkterna i fråga som är fastställda enligt gemenskapens bestämmelser, skall debiteras garantisektionen inom Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket.
- (2) För att göra det enklare att göra upp och förvalta budgeten för gemenskapens livsmedelsbiståndsaktioner och för att göra det möjligt för medlemsstaterna att sätta sig in i hur omfattande gemenskapens deltagande är i finansieringen av nationella livsmedelsbiståndsaktioner,

bör nivån på de bidrag som beviljas för de aktionerna fastställas.

- (3) De allmänna bestämmelser och genomförandebestämmelser som fastställs i artikel 13 i förordning (EEG) nr 1766/92 och i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 om exportbidrag skall också tillämpas på det ovan nämnda förfarandet.
- (4) De särskilda kriterierna för att beräkna exportbidraget för ris anges i artikel 3 i förordning (EG) nr 3072/95.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För gemensam och nationell livsmedelsbiståndsverksamhet, som äger rum inom ramen för internationella överenskommelser eller andra tilläggsprogram och övriga gemenskapsåtgärder för gratisleveranser, skall de bidrag som gäller för produkter ur spannmåls- och rissektorn vara de som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 181, 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EGT L 288, 25.10.1974, s. 1.

BILAGA

till kommissionens förordning av den 22 mars 2002 om fastställande av bidragen för de produkter ur spannmåls- och rissektorn som levereras i form av gemensamt eller nationellt livsmedelsbistånd

(EUR/t)

Produktnummer	Bidrag
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	37,75
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	21,00
1006 30 92 9100	203,00
1006 30 92 9900	203,00
1006 30 94 9100	203,00
1006 30 94 9900	203,00
1006 30 96 9100	203,00
1006 30 96 9900	203,00
1006 30 98 9100	203,00
1006 30 98 9900	203,00
1006 30 65 9900	203,00
1007 00 90 9000	21,00
1101 00 15 9100	0,00
1101 00 15 9130	0,00
1102 10 00 9500	41,00
1102 20 10 9200	30,10
1102 20 10 9400	25,80
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	38,70
1104 12 90 9100	0,00

Obs.: Produktnumren är definierade i kommissionens förordning (EEG) nr 3846/87 (EGT L 366, 24.12.1987, s. 1), ändrad.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 524/2002

av den 22 mars 2002

om ändring av förordningarna (EG) nr 1938/2001, (EG) nr 1939/2001 och (EG) nr 1940/2001 om inledande av stående anbudsinfordringar för försäljning på gemenskapens inre marknad av ris som innehåser av de spanska, grekiska och italienska interventionsorganen och som är avsett som foder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris⁽¹⁾, senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 411/2002⁽²⁾, särskilt artikel 8 b i denna, och

av följande skäl:

- (1) Det har visat sig att de åtaganden som anbudsgivarna för närvarande måste förpliktiga sig till enligt kommissionens förordningar (EG) nr 1938/2001⁽³⁾, (EG) nr 1939/2001⁽⁴⁾ och (EG) nr 1940/2001⁽⁵⁾, ändrade genom förordning (EG) nr 15/2002⁽⁶⁾, i praktiken är betungande.
- (2) Åtgärden kan göras effektivare genom att det som ett alternativ till den nuvarande skyldigheten att bearbeta paddyris till skalat och brutet ris föreskrivs att paddyriset bearbetas till slipat ris. Genom de nya villkoren ges garantier för att riset inte används till livsmedel och det blir därigenom möjligt för riskvarnar att delta i anbudsinfordran.
- (3) För att så snart som möjligt råda bot på de svårigheter som anbudsgivarna står inför bör denna förordning träda i kraft samma dag som den offentliggörs. På grund av förseningarna i samband med avyttringen av det ris som utbjuds till försäljning bör den sista omgången av anbudsinfordringarna senareläggas.
- (4) Det åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordningarna (EG) nr 1938/2001, (EG) nr 1939/2001 och (EG) nr 1940/2001 skall ändras på följande sätt:

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.
⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.
⁽³⁾ EGT L 263, 3.10.2001, s. 11.
⁽⁴⁾ EGT L 263, 3.10.2001, s. 15.
⁽⁵⁾ EGT L 263, 3.10.2001, s. 19.
⁽⁶⁾ EGT L 4, 8.1.2002, s. 3.

1. Artikel 2.2 skall ersättas med följande:

”2. Anbudsgivarna skall

a) — om de är fodertillverkare, åta sig

att inom tre månader räknat från datum för kontraktstilldelningen använda det i kontraktet angivna riset till djurfoder, utom vid force majeure och att omedelbart behandla riset enligt bilaga II under behöriga myndigheters kontroll på en plats som fastställts i samråd med dessa, så att risanvändningen kontrolleras och produkterna kan spåras,

— om de är riskvarnar, åta sig

att inom två månader räknat från datum för kontraktstilldelningen behandla det i kontraktet angivna riset enligt bilaga III, och att inom fyra månader räknat från datum för kontraktstilldelningen blanda produkten i djurfoder, utom vid force majeure,

b) att stå för kostnaderna för bearbetning enligt bilagorna II och III,

c) att hålla lagerbokföring som gör det möjligt att kontrollera att de har fullgjort sina åtaganden.”

2. Artikel 4.1 skall ersättas med följande:

”1. Anbudet är bara giltiga om de åtföljs av

a) bevis på att anbudsgivaren ställt en säkerhet på 15 euro per ton,

b) bevis på att anbudsgivaren är fodertillverkare eller en riskvarn,

c) ett skriftligt åtagande från anbudsgivaren att senast två arbetsdagar efter det att beskedet om tilldelning mottagits ställa en säkerhet på ett belopp motsvarande skillnaden mellan interventionspriset för paddyris den dag då budet inlämnades, ökat med 15 euro, och det erbjudna rispriset per ton.”

3. Artikel 5.2 och 5.3 skall ersättas med följande:

”2. Tidsfristen för inlämnande av anbud för de följande omgångarna skall löpa ut varje onsdag kl. 12 (lokal tid, Bryssel), med undantag för onsdagen den 27 mars 2002 och onsdagen den 8 maj 2002.

3. Tidsfristen för inlämnande av anbud för den sista omgången skall löpa ut den 29 maj 2002 kl. 12 (lokal tid, Bryssel).”

4. Artikel 10.2 skall ersättas med följande:

"2. Säkerheten enligt artikel 4.1 c skall frisläppas, proportionellt i förhållande till de nyttjade kvantiteterna, endast under förutsättning att interventionsorganet har genomfört alla kontroller som krävs för att försäkra sig om att produkten bearbetats i enlighet med denna förordning.

Säkerheten skall dock frisläppas i sin helhet

— om bevis på att riset behandlats enligt bilaga II lämnas in och om minst 95 % av det fina brutna ris och/eller de kornfragment som erhållits blandats in,

— om bevis på att riset behandlats enligt bilaga III lämnas in och om minst 95 % av det slipade ris som erhållits blandats in i foderblandningar."

5. I bilaga II skall titeln ersättas med följande:

"Behandling som föreskrivs i artikel 2.2 a första strecksatsen"

6. Följande skall införas som bilaga III:

"BILAGA III

Behandlingar som föreskrivs i artikel 2.2 a andra strecksatsen

Vid övertagandet skall riset behandlas på följande sätt:

1. Paddyriset skall bearbetas så att det produceras slipat ris, motsvarande minst 70 % av paddyrisets vikt.

Det slipade riset skall

— innehålla en andel hela korn motsvarande den andel som konstaterades i det representativa prov som togs vid övertagandet av det ris som tilldelats,

— uppvisa samma kännetecken och vara av samma sort som det ris som tilldelats.

2. Den produkt som erhålls efter bearbetning skall för att kunna identifieras spåras med hjälp av färgämnen 'E131 patentblått V' eller 'E 142 grön S'."

7. Bilagorna III och IV skall betecknas bilaga IV respektive bilaga V.

Artikel 2

Bilaga I till förordning (EG) nr 1940/2001 skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den omgång av anbudsinfordringarna för vilken tidsfristen för inlämnande av anbud löper ut den 3 april 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

BILAGA

"BILAGA I

(ton)	
Lagringsort	Kvantitet
Formigliana (Vercelli)	671,630
Casalvolone (Novara)	395,410
Villa Poma (Mantova)	527,660
Racconigi (Cuneo)	2 003,840
Pontelangorino (Ferrara)	9 098,844
Casaleto Vaprio (Cremona)	6 054,900
Novara	419,880
La Spezia	629,230
Cambiano (Torino)	2 252,637
Sannazzaro (Pavia)	1 462,150
Camisano Vicentino (Vicenza)	11 172,545
Mede (Pavia)	426,350
Moncrivello (Vercelli)	2 274,650
Castellazzo Bormida (Alessandria)	391,970
Mandrogne (Alessandria)	537,260
Fossano (Cuneo)	1 034,580
Totalt	39 353,536"

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 525/2002

av den 22 mars 2002

om undantag från förordning (EG) nr 174/1999 om fastställande av särskilda tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 804/68 i fråga om exportlicenser och exportbidrag inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1670/2000 ⁽²⁾, särskilt artikel 30.1 i denna, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 174/1999 ⁽³⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 156/2002 ⁽⁴⁾, fastställs i artikel 20a vilka bestämmelser som skall tillämpas för förvaltningen av den tullkvot för export av mjölkpulver till Dominikanska republiken som föreskrivs i det avtalsmemorandum som ingåtts mellan Europeiska gemenskapen och Dominikanska republiken och som antogs genom rådets beslut 98/486/EG ⁽⁵⁾. På grund av att det uppstått svårigheter i samband med tillämpningen av detta memorandum, vilket kan leda till

att ändringar behöver göras i det nuvarande systemet, bör perioden för inlämnande av ansökningar avseende kvoten för perioden 1 juli 2002–30 juni 2003 skjutas upp.

- (2) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Genom undantag från artikel 20a.7 i förordning (EG) nr 174/1999, skall licensansökningar avseende kvoten för perioden 1 juli 2002–30 juni 2003 lämnas in den 1–10 maj 2002.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48.

⁽²⁾ EGT L 193, 29.7.2000, s. 10.

⁽³⁾ EGT L 20, 27.1.1999, s. 8.

⁽⁴⁾ EGT L 25, 29.1.2002, s. 24.

⁽⁵⁾ EGT L 218, 6.8.1998, s. 45.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 526/2002**av den 22 mars 2002****om utfärdande av exportlicens för vin**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 883/2001 av den 24 april 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1493/1999 när det gäller handeln med produkter inom vinsektorn med tredje land⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 885/2001⁽²⁾, särskilt artikel 7 och artikel 9.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom artikel 63.7 i rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin⁽³⁾, begränsas beviljandet av exportbidrag för vin till de mängder och utgiftsbelopp som fastställs i det jordbruksavtal som ingicks i samband med de multilaterala handelsförhandlingarna under Uruguayrundan.
- (2) I artikel 9 i förordning (EG) nr 883/2001 fastställs villkoren för när kommissionen kan vidta särskilda åtgärder för att hindra att den mängd eller den budget som fastställs i avtalet överskrids.
- (3) Att döma av de uppgifter om exportlicensansökningar som kommissionen förfogar över den 20 mars 2002, finns det en risk för att de mängder som fortfarande finns tillgängliga den 30 april 2002 för bestämmelsezonerna 1) Afrika och 3) Östeuropa enligt artikel 9.5 i

förordning (EG) nr 883/2001 kan komma att överskridas om det inte införs restriktioner för utfärdandet av exportlicenser med förutfastställelse av bidraget. Därför bör en enhetlig procentsats fastställas för godkännande av de ansökningar som inlämnas den 16–19 mars 2002 och utfärdandet av licenser och inlämnandet av ansökningar bör tillfälligt upphöra för dessa zoner till och med den 1 maj 2002.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De exportlicenser med förutfastställelse av bidraget för vin för vilka ansökan har inlämnats den 16–19 mars 2002 enligt förordning (EG) nr 883/2001, skall utfärdas för 57,09 % av den mängd ansökan gäller för zon 1) Afrika, och för 8,48 % av den mängd ansökan gäller för zon 3) Östeuropa.

2. Exportlicenser för vin enligt punkt 1, för vilka ansökan inlämnas från och med den 20 mars 2002, skall inte utfärdas, och från och med den 23 mars 2002 skall inlämnandet av ansökningar om exportlicenser för vin tillfälligt upphöra för zonerna 1) Afrika och 3) Östeuropa till och med den 1 maj 2002.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 128, 10.5.2001, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 128, 10.5.2001, s. 54.

⁽³⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 527/2002**av den 22 mars 2002****om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i mars 2002 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalen mellan gemenskapen samt Polen, Ungern, Tjeckien, Slovakien, Bulgarien och Rumänien kan godkännas**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1898/97 av den 29 september 1997, om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn som fastställs i rådets förordningar (EG) nr 1727/2000, (EG) nr 2290/2000, (EG) nr 2433/2000, (EG) nr 2434/2000, (EG) nr 2435/2000 och (EG) nr 2851/2000 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2698/93 och (EG) nr 1590/94 ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1006/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 4.5 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för andra kvartalet av år 2002 gäller kvantiteter som är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.

- (2) Det är lämpligt att uppmärksamma aktörerna på att licenserna endast får användas för produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ansökningar om importlicenser för 1 april–30 juni 2002 som har lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 1898/97 skall behandlas så som anges i bilagan.
2. Licenser får endast användas för de produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 267, 30.9.1997, s. 58.

⁽²⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 13.

BILAGA

Gruppennummer	Andel beviljade ansökningar om importlicenser som inlämnats under perioden 1 april–30 juni 2002 (i procent)
1	100,0
2	100,0
3	100,0
4	100,0
H1	100,0
7	100,0
8	100,0
9	100,0
T1	100,0
T2	100,0
T3	100,0
S1	100,0
S2	100,0
B1	100,0
15	100,0
16	100,0
17	100,0

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 528/2002**av den 22 mars 2002****om fastställande av i vilken utsträckning ansökningar som lämnats in i mars 2002 om importlicenser för vissa grisköttsprodukter i enlighet med den ordning som fastställs i avtalet mellan gemenskapen och Slovenien kan godkännas**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 571/97 av den 26 mars 1997 om närmare bestämmelser för tillämpningen inom grisköttssektorn av det interimsavtal som ingått mellan gemenskapen och Slovenien⁽¹⁾ senast ändrat genom förordning (EG) nr 1006/2001⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) De ansökningar om importlicens som lämnats in för det andra kvartalet 2002 gäller kvantiteter som är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får överskridas under följande period.
- (3) Det är lämpligt att uppmärksamma aktörerna på att licenserna endast kan användas för produkter som

uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Ansökningar om importlicenser för perioden 1 april–30 juni 2002 som har lämnats in i enlighet med förordning (EG) nr 571/97 skall godkännas i enlighet med bilaga I.
2. Under perioden 1 juli–30 september 2002 kan ansökningar om importlicens inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 571/97.
3. Licenser får endast användas för de produkter som uppfyller samtliga för närvarande gällande veterinärbestämmelser i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 85, 27.3.1997, s. 56.

⁽²⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 13.

BILAGA I

Gruppnummer	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats för perioden 1 april–30 juni 2002 (i procent)
23	100,00
24	100,00
25	100,00
26	100,00

BILAGA II

(t)

Grupp-nummer	Total disponibel kvantitet för perioden 1 juli–30 september 2002
23	284,4
24	98,3
25	93,9
26	612,6

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 529/2002**av den 22 mars 2002****om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i mars 2002 skall beviljas inom ramen för tullkvoterna för import av vissa grisköttsprodukter under perioden 1 april–30 juni 2002**EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1486/95 av den 28 juni 1995 om öppnande och förvaltning av tullkvoter för import av vissa grisköttsprodukter ⁽¹⁾, ändrad genom förordning (EG) nr 1006/2001 ⁽²⁾, särskilt artikel 5.5 i denna, och

av följande skäl:

Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för det första kvartalet 2002 gäller kvantiteter som är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De ansökningar om importlicens som inlämnas under perioden 1 april–30 juni 2002 beviljas i enlighet med förordning (EG) nr 1486/95 och i den utsträckning som anges i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen⁽¹⁾ EGT L 145, 29.6.1995, s. 58.⁽²⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 13.

BILAGA

Grupp-nummer	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats för perioden 1 april–30 juni 2002 (i procent)
G2	100
G3	100
G4	100
G5	100
G6	100
G7	100

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 530/2002**av den 22 mars 2002****om den utsträckning i vilken ansökningar om importlicens som inlämnas i mars 2002 skall beviljas för vissa produkter inom grisköttssektorn inom ramen för den ordning som fastställs genom rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT
DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 1432/94 av den 22 juni 1994 om tillämpningsföreskrifter för griskött till den importordning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 774/94 om öppnande och förvaltning av vissa gemenskapstullkvoter för griskött och vissa andra jordbruksprodukter⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 1006/2001⁽²⁾, särskilt artikel 4.4 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Vissa ansökningar om importlicens som lämnats in för det andra kvartalet 2002 är mindre än de tillgängliga kvantiteterna och kan därför godkännas i sin helhet.
- (2) Det är nödvändigt att fastställa hur mycket gränsen får överskridas under följande period.
- (3) Det är lämpligt att göra aktörerna uppmärksamma på att licenserna bara får användas för produkter som uppfyller

alla de veterinärmedicinska bestämmelser som för närvarande är i kraft i gemenskapen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. De ansökningar om importlicens som inlämnas under perioden 1 april–30 juni 2002 beviljas i enlighet med förordning (EG) nr 1432/94 och i den utsträckning som anges i bilaga I.
2. Under perioden 1 juli–30 september 2002 kan ansökningar om importlicens inlämnas för den kvantitet som anges i bilaga II i denna förordning, i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 1432/94.
3. Licenserna får bara användas för produkter som uppfyller alla de veterinärmedicinska bestämmelser som för närvarande är i kraft i gemenskapen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 1 april 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 156, 23.6.1994, s. 14.

⁽²⁾ EGT L 140, 24.5.2001, s. 13.

BILAGA I

Grupp	Andel beviljade ansökningar om importlicens som inlämnats för perioden 1 april–30 juni 2002 (i procent)
1	100,00

BILAGA II

(t)

Grupp-nummer	Total disponibel kvantitet för perioden 1 juli–30 september 2002
1	5 154

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 531/2002

av den 22 mars 2002

om exportanbud som lämnats för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2007/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2007/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta att inte fullfölja anbudsförfarandet.

- (3) Med hänsyn särskilt till de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 är det inte nödvändigt att fastställa ett maximalt exportbidrag.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förfarandet med de anbud som lämnats från och med den 15 till och med den 21 mars 2002 inom ramen för anbudsförfarandet för det exportbidrag för helt slipat rundkornigt ris avsett för vissa tredje länder som avses i förordning (EG) nr 2007/2001 skall inte fullföljas.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2002.

På kommissionens vägnar
Franz FISCHLER
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 13.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 532/2002**av den 22 mars 2002****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, inom ramen för det anbudsfordfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2008/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsfordfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det forfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsfordfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder i Europa, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 15 till och med den 21 mars 2002 fastställas till 193,00 EUR/t inom ramen för det anbudsfordfarande som avses i förordning (EG) nr 2008/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 15.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 533/2002

av den 22 mars 2002

om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2009/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾ och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsförfarandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

(3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.

(4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat mellankornigt ris och helt slipat långkornigt A-ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 15 till och med den 21 mars 2002, fastställas till 203,00 euro/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2009/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 17.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 534/2002**av den 22 mars 2002****om fastställande av det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 3072/95 av den 22 december 1995 om den gemensamma organisationen av marknaden för ris ⁽¹⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 411/2002 ⁽²⁾, särskilt artikel 13.3 i denna, och

av följande skäl:

- (1) Genom kommissionens förordning (EG) nr 2010/2001 ⁽³⁾ ges möjlighet för ett anbudsförfarande för exportbidrag för ris.
- (2) På grundval av lämnade anbud kan kommissionen i enlighet med artikel 5 i kommissionens förordning (EEG) nr 584/75 ⁽⁴⁾, senast ändrad genom förordning (EG) nr 299/95 ⁽⁵⁾, och i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 22 i förordning (EG) nr 3072/95 besluta om fastställande av ett högsta exportbidrag. Vid fastställandet bör de kriterier som föreskrivs i artikel 13 i förordning (EG) nr 3072/95 särskilt beaktas. Anbudsför-

farandet beviljas varje anbudsgivare vars anbud är lika med eller lägre än det högsta exportbidraget.

- (3) Tillämpningen av de ovannämnda kriterierna på den nuvarande marknadssituationen för ifrågavarande ris medför att det högsta exportbidraget fastställs till det belopp som anges i artikel 1.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Förvaltningskommittén för spannmål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Det högsta exportbidraget för helt slipat långkornigt ris avsett för vissa tredje länder, skall på grundval av anbud som lämnats in från och med den 15 till och med den 21 mars 2002 fastställas till 307,00 EUR/t inom ramen för det anbudsförfarande som avses i förordning (EG) nr 2010/2001.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 23 mars 2002.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 22 mars 2002.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EGT L 62, 5.3.2002, s. 27.

⁽³⁾ EGT L 272, 13.10.2001, s. 19.

⁽⁴⁾ EGT L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EGT L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 535/2002**av den 21 mars 2002****om ändring av bilaga C till rådets direktiv 64/432/EEG och om ändring av beslut 2000/330/EG**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 64/432/EEG av den 26 juni 1964 om djurhälsoproblem som påverkar handeln med nötkreatur och svin inom gemenskapen ⁽¹⁾, senast ändrat genom kommissionens beslut 2001/298/EG ⁽²⁾, särskilt artikel 16.1 andra stycket i detta, och

av följande skäl:

- (1) Vetenskapliga kommittén för djurs hälsa och välbefinnande antog den 11 oktober 1999 en rapport ⁽³⁾ om ändring av de tekniska bilagorna till rådets direktiv 64/432/EEG med hänsyn till den vetenskapliga utvecklingen när det gäller tuberkulos, brucellos och enzootisk bovin leukos.
- (2) I enlighet med ovannämnda rapport bör test för att upptäcka brucellos utföras enligt den tredje utgåvan, 1996, av "Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines" från Internationella byrån för epizootiska sjukdomar (OIE).
- (3) I augusti 2001 offentliggjorde OIE den fjärde utgåvan, 2000, av ovannämnda handbok, med bland annat vissa ändringar av beskrivningen av brucellostest.
- (4) Det var därför nödvändigt att ändra bilaga C till direktiv 64/432/EEG för att fastställa testförfaranden som kan tillämpas för övervaknings- och handelssyften inom gemenskapen och som så långt som möjligt motsvarar OIE:s normer men också tar hänsyn till Vetenskapliga kommitténs yttrande liksom yttrandet från de nationella referenslaboratorier som samarbetar inom ramen för

Europeiska unionens nätverk för nationella referenslaboratorier för brucellos.

- (5) Kommissionens beslut 2000/330/EG av den 18 april 2000 om godkännande av test för påvisande av antikroppar mot bovin brucellos enligt rådets direktiv 64/432/EEG ⁽⁴⁾ bör därför ändras.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga C till direktiv 64/432/EEG skall ersättas med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Beslut 2000/330/EG ändras på följande sätt:

1. Artikel 1 skall ersättas med följande:

"Artikel 1

Komplementbindningstest, buffrade brucella-antigentest och Elisa-test som utförs i enlighet med bestämmelserna i bilaga C till direktiv 64/432/EEG godkänns härmed för utfärdande av intyg."

2. Bilagan skall utgå.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 mars 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 21, 29.7.1964, s. 1977/64.

⁽²⁾ EGT L 102, 12.4.2001, s. 63.

⁽³⁾ SANCO/B3/R10/1999.

⁽⁴⁾ EGT L 114, 13.5.2000, s. 37.

BILAGA

"BILAGA C

BRUCELLOS

1. IDENTIFIERING AV AGENSEN

Påvisande av organismer av brucella-morfologi i abortmaterial, vaginalt sekret eller mjölk genom modifierad syrafast eller immunspezifisk färgning utgör en sannolik diagnos för brucellos, särskilt om den stöds av serologiska test.

Efter isolering bör art och biovar identifieras genom fagolys och/eller oxidativa ämnesomsättningstest och enligt kulturella, biokemiska och serologiska kriterier.

De tekniska metoder och hjälpmedel som används, standardiseringen av dessa metoder och hjälpmedel samt tolkningen av resultaten skall motsvara kraven i OIE:s 'Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines', fjärde utgåvan, 2000, kapitel 2.3.1 (brucellos hos nötkreatur), kapitel 2.4.2 (brucellos hos får och getter) och kapitel 2.6.2 (brucellos hos grisar).

2. IMMUNOLOGISKA TESTER

2.1 **Standarder**

2.1.1 Vid beredningen av samtliga antigener som används i rose bengal-testet (RBT), serumagglutinationstestet (SAT), komplementbindningstestet (CFT) och mjölkkringtestet (MRT) skall *Brucella abortus* biovar 1 Weybridge stam nr 99 eller USDA stam 1119-3 användas.

2.1.2 Standardreferensserum för RBT, SAT, CFT och MRT är OIE:s internationella referensstandardserum (OIEISS), tidigare kallat WHO:s andra internationella anti-*Brucella abortus*-serum (ISAbS)

2.1.3 Standardreferensserum för Elisa-test är följande:

- OIEISS,
- svagt positivt OIE Elisa-standardserum (OIEELISA_{wp}SS),
- starkt positivt OIE Elisa-standardserum (OIEELISA_{sp}SS),
- negativt OIE Elisa-standardserum (OIEELISA_nSS).

2.1.4 De ovannämnda standardserumen kan erhållas från Veterinary Laboratories Agency (VLA), Weybridge, Förenade kungariket.

2.1.5 OIEISS, OIEELISA_{wp}SS, OIEELISA_{sp}SS, och OIEELISA_nSS är internationella primärstandarder utifrån vilka sekundära nationella referensstandarder (arbetsstandarder) måste skapas för varje test i de enskilda medlemsstaterna.

2.2 **Elisa-test (enzyme-linked immunosorbent assays) eller andra bindningstest för att fastställa förekomsten av bovin brucellos i serum eller mjölk**2.2.1 *Material och reagens*

Den metod som används liksom tolkningen av resultaten skall ha validerats i enlighet med de principer som fastställs i kapitel 1.1.3 i OIE:s 'Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines', fjärde utgåvan, 2000, och bör åtminstone omfatta laboratorieundersökningar och diagnostiska undersökningar.

2.2.2 *Standardisering av testet*

2.2.2.1 Standardisering av testförfarandet för enskilda serumprov:

- a) en 1/150⁽¹⁾ utspädning av OIEISS eller en 1/2 utspädning av OIEELISA_{wp}SS eller en 1/16 utspädning av OIEELISA_{sp}SS i ett negativt serum (eller i ett negativt samlingsprov av serum) bör ge en positiv reaktion,
- b) en 1/600 utspädning av OIEISS eller en 1/8 utspädning av OIEELISA_{wp}SS eller en 1/64 utspädning av OIEELISA_{sp}SS i ett negativt serum (eller i ett negativt samlingsprov av serum) bör ge en negativ reaktion,

⁽¹⁾ I den här bilagan uttrycks utspädningar som används för att skapa flytande reagens som till exempel 1/150, vilket betyder en utspädning på 1 till 150.

c) OIEELISA_NSS bör alltid ge en negativ reaktion.

2.2.2.2 Standardisering av testförfarandet för samlingsprov av serum:

a) en 1/150 utspädning av OIEISS eller en 1/2 utspädning av OIEELISA_{wp}SS eller en 1/16 utspädning av OIEELISA_{sp}SS i ett negativt serum (eller i ett negativt samlingsprov av serum) som på nytt späts ut i negativt serum med antalet prov som ingår i samlingsprovet bör ge en positiv reaktion,

b) OIEELISA_NSS bör alltid ge en negativ reaktion,

c) testet skall vara avpassat för att påvisa infektion hos ett enskilt djur i den grupp av djur vars serumprov slagits samman.

2.2.2.3 Standardisering av testförfarandet för samlingsprov av mjölk eller vassla:

a) en 1/1 000 utspädning av OIEISS eller en 1/16 utspädning av OIEELISA_{wp}SS eller en 1/125 utspädning av OIEELISA_{sp}SS i ett negativt serum (eller i ett negativt samlingsprov av serum) bör ge en positiv reaktion,

b) OIEELISA_NSS utspädd 1/10 i negativ mjölk bör alltid ge en negativ reaktion,

c) testet skall vara avpassat för att påvisa infektion hos ett enskilt djur i den grupp av djur vars mjölk- eller vasslaprov slagits samman.

2.2.3 Villkor för användning av Elisa-test för att diagnostisera bovin brucellos

2.2.3.1 Vid användning av ovannämnda kalibreringsvillkor för Elisa-test på serumprov bör den diagnostiska sensitiviteten vid ett Elisa-test vara lika stor eller större än vid ett RBT eller CFT med hänsyn till den epidemiologiska situationen vid användningstillfället.

2.2.3.2 Vid användning av ovannämnda kalibreringsvillkor för Elisa-test på samlingsprov av mjölk skall den diagnostiska sensitiviteten vid ett Elisa-test vara lika stor eller större än vid ett MRT med hänsyn till både den epidemiologiska situationen vid användningstillfället och till genomsnittliga och förväntat extrema djurhållningssystem.

2.2.3.3 När Elisa-test används för utfärdande av intyg i enlighet med artikel 6.1 eller för fastställande av besättningsstatus i enlighet med bilaga A.II.10 måste sammanslagningar av serumprov ske på ett sådant sätt att testresultaten otvivelaktigt kan hänföras till det enskilda djur som ingår i samlingsprovet. Alla kontrolltester skall utföras på serumprov från enskilda djur.

2.2.3.4 Elisa-test kan användas på prov från mjölk som tagits från en anläggning med minst 30 % lakterande mjölkkor. Om metoden används måste åtgärder vidtas för att se till att de prov som tagits för att undersökas otvivelaktigt kan hänföras till de enskilda djur som mjölken kommer från. Alla kontrolltester skall utföras på serumprov från enskilda djur.

2.3 Komplementbindningstest (CFT)

2.3.1 Antigenet består av en bakteriesuspension i fenol-saltlösning (NaCl 0,85 % (m/v) och fenol på 0,5 % (v/v)) eller i en veronalbuffert. Antigenet kan levereras i koncentrerad form under förutsättning att den spädningsfaktor som skall användas är angiven på behållarens etikett. Antigenet skall lagras vid 4 °C och får inte frysas.

2.3.2 Serum skall inaktiveras enligt följande:

— Nötkreaturerum: 56 °C till 60 °C under 30 till 50 minuter.

— Svinserum: 60 °C under 30 till 50 minuter.

2.3.3 För att utföra en riktig reaktion inom ramen för testförfarandet bör man använda en komplementdos som är högre än den som lägst behövs för en fullständig hemolys.

2.3.4 Vid komplementbindningstestet skall följande kontroller göras varje gång:

a) Kontroll av serumets antikomplementära effekt.

b) Kontroll av antigenet.

c) Kontroll av sensibiliserade röda blodkroppar.

d) Kontroll av komplementet.

e) Kontroll av sensibiliteten i början av reaktionen med hjälp av ett positivt serum.

f) Kontroll av reaktionens specificitet med hjälp av ett negativt serum.

2.3.5 Resultatberäkning

OIEISS innehåller 1 000 internationella CFT-enheter (ICFTU) per ml. Om detta standardserum testas enligt en viss metod anges resultatet som en titer (T_{OIEISS}). Testresultatet för testserumet angivet som en titer ($T_{\text{TESTSERUM}}$) skall uttryckas i ICFTU per ml. För att omvandla titervärdet till ICFTU används följande formel för att beräkna faktorn (F), som krävs för att omvandla en titer av ett okänt testserum ($T_{\text{TESTSERUM}}$) som testas enligt den metoden till ett ICFTU-värde:

$$F = 1\,000 \times 1/T_{\text{OIEISS}}$$

och innehållet av internationella CFT-enheter per ml testserum ($\text{ICFTU}_{\text{TESTSERUM}}$) enligt formeln:

$$\text{ICFTU}_{\text{TESTSERUM}} = F \times T_{\text{TESTSERUM}}$$

2.3.6 Tolkning av resultaten

Ett serum som innehåller minst 20 ICFTU per ml anses vara positivt.

2.4 Mjölkringtest (MRT)

2.4.1 Antigenet består av en bakteriesuspension i fenol-saltlösning (NaCl 0,85 % (m/v) och fenol på 0,5 % (v/v)) färgad med hematoxylin. Antigenet skall lagras vid 4 °C och får inte frysas.

2.4.2 Antigenets sensitivitet måste standardiseras i förhållande till OIEISS på ett sådant sätt att antigenet ger en positiv reaktion med en 1/500 utspädning av OIEISS i negativ mjölk och en negativ reaktion med en 1/1 000 utspädning.

2.4.3 Mjölkringtest skall utföras på prov som motsvarar innehållet i varje mjölkkärl eller innehållet i varje leveranstank från anläggningen.

2.4.4 Mjölksproven får inte ha frusits ned, hettats upp eller utsatts för kraftig skakning.

2.4.5 Reaktionen skall utföras i enlighet med en av följande metoder:

- På en mjölkpelare med en höjd av minst 25 mm och på en mjölkvolym av 1 ml som tillsatts antingen 0,03 ml eller 0,05 ml av ett av de standardiserade färgade antigenerna.
- På en mjölkpelare med en höjd av minst 25 mm och på en mjölkvolym av 2 ml som tillsatts 0,05 ml av ett av de standardiserade färgade antigenerna.
- På en mjölkvolym av 8 ml som tillsatts 0,08 ml av ett av de standardiserade färgade antigenerna.

2.4.6 Blandningen av mjölk och antigen skall inkuberas vid 37 °C under 60 minuter med positiva och negativa arbetsstandarder. En efterföljande inkubation vid 4 °C under 16 till 24 timmar ökar testets sensitivitet.

2.4.7 Tolkning av resultaten

- a) negativ reaktion: färgad mjölk, färglös grädde,
- b) positiv reaktion:
 - identiskt färgad mjölk och grädde, eller
 - färglös mjölk och färgad grädde.

2.5 Rose Bengal plate-testet (RBT)

2.5.1 Antigenet består av en bakteriesuspension i buffrad lösning för brucellaantigen vid pH 3,65 ± 0,05 och färgad med färgämnet Rose Bengal. Antigenet skall vara klart för användning vid leveransen, lagras vid 4 °C och får inte frysas.

2.5.2 Antigenet skall beredas utan angivande av cellkoncentrationen, men dess sensitivitet måste standardiseras i relation till OIEISS så att antigenet ger en positiv reaktion vid en utspädning av serumet till 1/45 och en negativ reaktion vid en utspädning till 1/55.

2.5.3 Testet skall utföras på följande sätt:

- a) Serumet (20–30 µ) blandas med samma volym antigen på en vit platta eller emaljerat fat på en fläck med en diameter på ungefär 2 cm. Blandningen skakas försiktigt under 4 minuter vid rumstemperatur och agglutinationsreaktionen iakttas därefter i god belysning.
- b) En automatiserad metod får användas men måste vara minst lika sensitiv och noggrann som den manuella.

2.5.4 *Tolkning av resultaten*

Vid varje synlig reaktion skall testet betraktas som positivt, utom vid stark uttorkning runt kanterna.

Positiva och negativa arbetsstandarder bör ingå i varje testserie.

2.6 **Serumagglutinationstest (SAT)**

2.6.1 Antigenet består av en bakteriesuspension i fenol-saltlösning (NaCl 0,85 % (m/v) och fenol 0,5 % (v/v)). Formaldehyd får inte användas.

Antigenet kan levereras i koncentrerad form under förutsättning att den spädningsfaktor som skall användas är angiven på behållarens etikett.

För att minska antalet felaktigt positiva testresultat får EDTA tillföras antigensuspensionen upp till 5 mM slutlig testspädning. Därefter ställs pH-värdet i antigensuspensionen på nytt till 7,2.

2.6.2 OIESS innehåller 1 000 internationella agglutinationsenheter.

2.6.3 Antigenet bereds utan angivande av cellkoncentrationen, men dess sensitivitet skall standardiseras i relation till OIESS så att antigenet antingen ger en 50-procentig agglutination med en slutlig serumutspädning på 1/600 till 1/1000 eller en 75-procentig agglutination med en slutlig serumutspädning på 1/500 till 1/750.

Det kan också vara tillrådligt att med hjälp av en grupp definierade serum jämföra reaktiviteten hos nya och tidigare standardiserade antigenpartier.

2.6.4 Testet utförs antingen i rör eller på mikroplattor. Blandningen av antigen och serumutspädning skall inkuberas under 16 till 24 timmar vid en temperatur på 37 °C.

För varje serum skall minst tre utspädningar förberedas. Utspädningar av misstänkt serum skall göras på ett sådant sätt att avläsningen av reaktionen vid positivitetsgränsen görs i det mellersta röret (eller mellersta fördjupningen om metoden med mikroplattor används).

2.6.5 *Tolkning av resultaten*

Graden av brucella-agglutination i ett serum skall uttryckas i internationella enheter (IU) per ml.

Ett serum som innehåller minst 30 IU per ml skall betraktas som positivt.

3. **KOMPLETTERANDE TEST**

3.1 **Intrakutant brucellostest (BST)**

3.1.1 *Villkor för användningen av testet*

a) Det intrakutana brucellostestet får inte användas i syfte att utfärda intyg för handeln inom gemenskapen.

b) Det intrakutana brucellostestet utgör en av de mest specifika testmetoderna för att upptäcka brucellos hos ovcancerade djur, även om det inte går att ställa en diagnos på grundval av enbart positiva intrakutana reaktioner.

c) Nötkreatur som testats med negativt resultat i något av de serologiska test som anges i denna bilaga och som reagerar positivt på det intrakutana brucellostestet skall betraktas som infekterade.

d) Nötkreatur som testats med positivt resultat i något av de serologiska test som anges i denna bilaga kan få genomgå ett intrakutant brucellostest till stöd för tolkningen av de serologiska testresultaten, särskilt om en korsreaktion med antikroppar mot andra bakterier inte kan uteslutas i brucellosfria eller officiellt fria besättningar.

3.1.2 Testet skall utföras med en standardiserad och definierad brucellosallergen som inte innehåller jämn lipopolysackarid(LPS)-antigen, eftersom detta kan framkalla ospecifika inflammatoriska reaktioner eller störa efterföljande serologiska test.

Ett sådant preparat är Brucellin INRA som framställs av en 'icke-jämn' stam av *B. melitensis*. Kraven för dess framställning anges i avsnitt B2 i kapitel 2.4.2 i OIE:s 'Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines', fjärde utgåvan, 2000.

3.1.3 *Testförfarande*

3.1.3.1 En volym av 0,1 ml brucellosallergen injiceras intrakutant i svansvecket, flanken eller i sidan av halsen.

3.1.3.2 Testet avläses efter 48–72 timmar.

3.1.3.3 Hudens tjocklek på injektionsstället mäts med skjutmått med nonie före injektionen och vid den efterföljande undersökningen.

3.1.3.4 Tolkning av resultaten:

Kraftiga reaktioner upptäcks lätt genom lokal svullnad och hårdhet.

En förtjockning av huden på 1,5 till 2 mm skall betraktas som en positiv reaktion på ett intrakutant brucellostest.

3.2 **cElisa-test (competitive enzyme-linked immunosorbent assay)**

3.2.1 Villkor för användningen av testet

a) cElisa-testet får inte användas i syfte att utfärda intyg för handeln inom gemenskapen.

b) cElisa-testet har visat sig ha en större specificitet än till exempel det indirekta Elisa-testet och får därför användas till stöd för tolkningen av de serologiska testresultaten.

3.2.2 Testförfarande

Testet skall utföras enligt anvisningarna i OIE:s 'Manual of Standards for Diagnostic Tests and Vaccines', fjärde utgåvan, 2000, kapitel 2.3.1. 2 a.

4. NATIONELLA REFERENSLABORATORIER

4.1 **Uppgifter och ansvarsområden**

Nationella referenslaboratorier skall ansvara för

a) godkännande av resultaten av validitetsstudier som visar om de i medlemsstaterna använda testmetoderna är pålitliga,

b) fastställande av det högsta antalet prover som skall samlas i de Elisa-testsatser som används,

c) kalibrering av de sekundära nationella referensstandardserumen (arbetsstandarder) mot de internationella primärstandardserum som avses i punkt 2.1.

d) kvalitetskontroller av samtliga antigener och partier av Elisa-testsatser som används i medlemsstaterna,

e) samarbetet inom Europeiska unionens nätverk av nationella referenslaboratorier för brucellos.

4.2 **Förteckning över nationella referenslaboratorier**

BELGIEN

Centre d'études et de recherches vétérinaires et agrochimiques (CERVA/CODA)
Groeselenberg 99
B-1180 Bryssel/Brussel

DANMARK

Danish Veterinary Institute
Bülowsvej 27
DK-1790 Köpenhamn

TYSKLAND

Bundesinstitut für Gesundheitlichen Verbraucherschutz und Veterinärmedizin (BGVV)
Nationales Veterinärmedizinisches Referenzlabor für Brucellose
Postfach 33 00 13
D-4191 Berlin

GREKLAND

Veterinary Laboratory of Larissa
Department of Microbiology
6th km of National Road Larissa-Trikala
GR-4111 10 Larissa

SPANIEN

Laboratorio Central de Veterinaria de Santa Fe
Camino del Jau S/N
E-18320 Santa Fe (Granada)

FRANKRIKE

Laboratoire national et OIE/FAO de référence pour la brucellose
Agence française de sécurité sanitaire des aliments (AFSSA)
BP 67
F-94703 Maisons-Alfort Cedex

IRLAND

Brucellosis Laboratory
Model Farm Road
Cork
Irland

ITALIEN

Istituto Zooprofilattico Sperimentale dell'Abruzzo e del Molise
Via Campo Boario
I-64100 Teramo

LUXEMBURG

State laboratory for Veterinarian Medicine
54, av Gaston Diderich
B.P. 2081
L-1020 Luxembourg

NEDERLÄNDERNA

Centraal Instituut voor DierziekteControle
CIDC-Lelystad
Houtribweg 39
PO Box 2004
8203 AA Lelystad
Nederland

ÖSTERRIKE

Bundesanstalt für veterinärmedizinische Untersuchungen
Robert-Koch-Gasse 17
A-2340 Mödling

PORTUGAL

Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV)
Estrada de Benfica, n.º 701
P-1549-011 Lissabon

FINLAND

National Veterinary and Food Research Institute
Hämeentie 57
PO Box 45
FIN-00581 Helsinki

SVERIGE

Statens veterinärmedicinska anstalt
S-751 89 Uppsala

FÖRENADE KUNGARIKET

1. FAO/WHO Collaborating Centre for Reference and Research on Brucellosis
Veterinary Laboratories Agency
New Haw
Addlestone
Surrey KT15 3NB
Förenade kungariket
 2. Immunodiagnosics Department
Veterinary Sciences Division
Stoney Road Stormont
Belfast BT4 3SD
Förenade kungariket
-

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2002/14/EG

av den 11 mars 2002

om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 137.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande ⁽³⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 ⁽⁴⁾, på grundval av det gemensamma utkast som förlikningskommittén godkände den 23 januari 2002 och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 136 i fördraget skall gemenskapen och medlemsstaterna särskilt ha som mål att främja en dialog mellan arbetsmarknadens parter.
- (2) I punkt 17 i gemenskapsstadgan om arbetstagares grundläggande sociala rättigheter föreskrivs bland annat att "information till, samråd med och deltagande av arbetstagare måste utvecklas på ett lämpligt sätt med hänsyn till gällande förfaranden i de olika medlemsstaterna".
- (3) Kommissionen har samrått med arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå om den möjliga inriktningen av en gemenskapsåtgärd för information till och samråd med arbetstagare i företag inom gemenskapen.
- (4) Kommissionen ansåg efter detta samråd att en gemenskapsåtgärd var önskvärd och samrådde på nytt med arbetsmarknadens parter om det planerade förslaget innehåll; arbetsmarknadens parter har inkommit med yttranden till kommissionen.
- (5) Efter denna andra samrådsetapp har arbetsmarknadens parter inte underrättat kommissionen om att de önskar inleda det förfarande som kan leda till att ett avtal ingås.

(6) De rättsliga ramar som finns på nationell nivå och på gemenskapsnivå för att säkerställa arbetstagarnas deltagande i företagets angelägenheter och i de beslut som berör dem har inte alltid kunnat förhindra att ingripande beslut som påverkar arbetstagarna har fattats och offentliggjorts utan att lämpliga förfaranden för information och samråd ägt rum i förväg.

(7) Det finns behov av att förstärka den sociala dialogen och öka det ömsesidiga förtroendet inom företagen för att göra det lättare att föregripa risker, göra arbetsorganisationen mer flexibel och underlätta arbetstagarnas tillgång till utbildning inom företaget under trygga förhållanden, öka arbetstagarnas medvetenhet om behoven av anpassning, stimulera arbetstagarna att medverka i åtgärder och insatser för att öka deras anställbarhet, främja arbetstagarnas medverkan i företagets verksamhet och framtid samt stärka företagets konkurrenskraft.

(8) Det finns i synnerhet ett behov av att främja och stärka informationen och samrådet om den rådande situationen och den förväntade utvecklingen av sysselsättningen inom företaget och, när arbetsgivaren bedömer att sysselsättningen i företaget kan komma att hotas, om vilka eventuella föregripande åtgärder som planeras, i synnerhet i form av utbildning och kompetensutveckling för arbetstagarna, för att motverka den negativa utvecklingen eller mildra dess följder samt för att öka anställbarheten och anpassningsförmågan hos de arbetstagare som kan komma att påverkas.

(9) Det är en förutsättning att information ges och samråd äger rum i god tid i förväg om företagets omstrukturering och anpassning till de nya villkor som globaliseringen av ekonomin skapar skall kunna bli framgångsrik, bland annat genom att nya former för arbetets organisation utvecklas.

(10) Gemenskapen har utarbetat och genomfört en sysselsättningsstrategi som vilar på begreppen "föregripande", "förebyggande" och "anställbarhet", som skall bli hörnstenar i all offentlig politik som kan inverka positivt på sysselsättningen, även den som utformas inom företagen, genom en intensifiering av dialogen mellan arbetsmarknadens parter för att främja sådana förändringar som är förenliga med bibehållandet av det prioriterade sysselsättningsmålet.

⁽¹⁾ EGT C 2, 5.1.1999, s. 3.

⁽²⁾ EGT C 258, 10.9.1999, s. 24.

⁽³⁾ EGT C 144, 16.5.2001, s. 58.

⁽⁴⁾ Europaparlamentets yttrande av den 14 april 1999 (EGT C 219, 30.7.1999, s. 223), bekräftat den 16 september 1999 (EGT C 54, 25.2.2000, s. 55), rådets gemensamma ståndpunkt av den 27 juli 2001 (EGT C 307, 31.10.2001, s. 16) och Europaparlamentets beslut av den 23 oktober 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT). Europaparlamentets beslut av den 5 februari 2002 och rådets beslut av den 18 februari 2002.

- (11) Den inre marknaden måste utvecklas på ett balanserat sätt med bibehållande av de viktiga värderingar som ligger till grund för våra samhällen, och genom att alla medborgare får del av den ekonomiska utvecklingen.
- (12) Inträdet i den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen har medfört en fördjupad och ökad konkurrens på europeisk nivå. Detta kräver att stödåtgärder vidtas på nationell nivå.
- (13) Gemenskapens och medlemsstaternas nuvarande rättsliga ramar för information till och samråd med arbetstagare är ofta i alltför hög grad inriktade på hur man hanterar förändringsprocesser i efterhand, samtidigt som de bortser från de ekonomiska aspekterna av besluten och inte främjar ett verkligt föregripande av sysselsättningsutvecklingen i företag eller förebyggande av risker.
- (14) Hela denna politiska, ekonomiska, sociala och rättsliga utveckling gör det nödvändigt att anpassa den befintliga rättsliga ramen inom vilken de rättsliga och praktiska instrument som gör det möjligt att utöva rätten till information och samråd föreskrivs.
- (15) Detta direktiv påverkar inte de nationella system inom vilkas ram det konkreta utövandet av denna rättighet förutsätter en kollektiv viljeyttring från rättsinnehavarnas sida.
- (16) Detta direktiv påverkar inte de system som föreskriver direkt deltagande av arbetstagarna, under förutsättning att dessa fortfarande har möjlighet att utöva rätten till information och samråd genom sina representanter.
- (17) Eftersom målen för den planerade åtgärden, såsom den beskrivs ovan, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna, eftersom syftet är att inrätta en ram för information till och samråd med arbetstagare, vilken är anpassad till de nya europeiska förutsättningar som beskrivs ovan, och därför på grund av den planerade åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (18) Denna allmänna ram har till syfte att fastställa minimiföreskrifter som skall tillämpas i hela gemenskapen men den hindrar inte medlemsstaterna från att anta bestämmelser som är förmånligare för arbetstagarna.
- (19) Denna allmänna ram bör också syfta till att undvika sådana administrativa, ekonomiska och rättsliga förpliktelser som kan motverka etableringen och utvecklingen av små och medelstora företag. Det förefaller därför rimligt att enligt medlemsstaternas val begränsa tillämpningsområdet för detta direktiv till företag med minst 50 arbetstagare eller till driftställen med minst 20 arbetstagare.
- (20) Detta tar hänsyn till och påverkar inte andra nationella åtgärder och förfaranden som syftar till att främja en social dialog inom företag som inte omfattas av detta direktiv, och inom den offentliga förvaltningen
- (21) Emellertid bör medlemsstater där det inte finns något lagstadgat system för information till och samråd med arbetstagare eller arbetstagarrepresentanter ha möjlighet att under en övergångsperiod ytterligare begränsa tillämpningsområdet för detta direktiv vad gäller antalet anställda.
- (22) Gemenskapsramen för information till och samråd med arbetstagare bör i så hög grad som möjligt begränsa de bördor som läggs på företagen eller driftställena men likväl säkerställa ett effektivt utövande av rättigheterna.
- (23) Målet i detta direktiv uppnås genom inrättandet av en allmän ram med principer, definitioner och villkor för informationen och samrådet, som medlemsstaterna skall respektera och anpassa i förhållande till sina nationella förutsättningar, där det vid behov säkerställs att arbetsmarknadens parter får en ledande roll genom att de får rätt att genom avtal fritt fastställa de arrangemang för information och samråd som bäst överensstämmer med deras behov och önskemål.
- (24) Man bör undvika att påverka vissa specifika regler om information till och samråd med arbetstagare i vissa nationella lagstiftningar, vilka gäller företag och driftställen som ägnar sig åt politik, yrkessammanslutningars verksamhet, religiös verksamhet, välgörenhet, utbildning, vetenskap, konst, information eller opinionsbildning.
- (25) Företagen och driftställena bör skyddas mot att viss särskilt känslig information lämnas ut.
- (26) Arbetsgivaren bör ges möjlighet att underlåta att informera och samråda, när detta skulle innebära allvarlig skada för företaget eller driftstället eller när han omedelbart måste hörsamma en anvisning som en övervaknings- eller tillsynsmyndighet givit honom.
- (27) Information och samråd innebär rättigheter och skyldigheter för arbetsmarknadens parter på företags- eller driftställenivå.

- (28) Administrativa eller rättsliga förfaranden och sanktioner som är effektiva och avskräckande samt står i proportion till hur allvarlig övertädelsen är bör tillämpas när skyldigheterna i detta direktiv inte uppfylls.
- (29) Detta direktiv bör inte påverka andra mer specifika bestämmelser i rådets direktiv 98/59/EG av den 20 juli 1998 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om kollektiva uppsägningar⁽¹⁾ och i rådets direktiv 2001/23/EG av den 12 mars 2001 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av företag eller verksamheter⁽²⁾.
- (30) Övriga rättigheter till information och samråd, inklusive de rättigheter som följer av rådets direktiv 94/45/EG av den 22 september 1994 om inrättandet av ett europeiskt företagsråd eller ett förfarande i gemenskapsföretag och grupper av gemenskapsföretag för information till och samråd med arbetstagare⁽³⁾, bör inte påverkas av detta direktiv.
- (31) Genomförandet av detta direktiv bör inte anses vara ett tillräckligt skäl för att rättfärdiga en sänkning av arbetstagarnas allmänna skyddsnivå på det område som omfattas av direktivet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och principer

1. Detta direktiv syftar till att inrätta en allmän ram med minimikrav avseende arbetstagarnas rätt till information och samråd i företag eller driftställen inom gemenskapen.
2. Formerna för information och samråd skall fastställas och genomföras i enlighet med nationell lagstiftning och den praxis för relationerna mellan arbetsmarknadens parter som finns i de enskilda medlemsstaterna på ett sådant sätt att ändamålet med desamma säkerställs.
3. När formerna för information eller samråd fastställs och genomförs, skall arbetsgivaren och arbetstagarrepresentanterna arbeta i samförståndsanda med respekt för varandras ömsesidiga rättigheter och skyldigheter samt med beaktande av såväl företagets eller driftställets intressen som arbetstagarnas intressen.

⁽¹⁾ EGT L 225, 12.8.1998, s. 16.

⁽²⁾ EGT L 82, 22.3.2001, s. 16.

⁽³⁾ EGT L 254, 30.9.1994, s. 64. Direktivet ändrat genom direktiv 97/74/EG (EGT L 10, 16.1.1998, s. 22).

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv avses med

- a) *företag*: offentligt eller privat företag som bedriver ekonomisk verksamhet med eller utan vinstsyfte och som är beläget inom medlemsstaternas territorium,
- b) *driftställe*: en verksamhetsenhet som definieras enligt nationell lagstiftning och nationell praxis där ekonomisk verksamhet som inbegriper mänskliga och materiella resurser bedrivs kontinuerligt och som är belägen inom en medlemsstats territorium,
- c) *arbetsgivare*: en fysisk eller juridisk person som är part i ett anställningsavtal eller anställningsförhållande gentemot en arbetstagare i enlighet med nationell lagstiftning och nationell praxis,
- d) *arbetstagare*: varje person som i den berörda medlemsstaten åtnjuter skydd som arbetstagare inom ramen för den nationella arbetslagstiftningen och enligt nationell praxis,
- e) *arbetstagarrepresentanter*: företrädare för arbetstagare enligt definitionen i nationell lagstiftning och/eller nationell praxis,
- f) *information*: arbetsgivarens överlämnande av uppgifter till arbetstagarrepresentanterna som gör det möjligt för dem att sätta sig in i vad den behandlade frågan avser och att granska densamma,
- g) *samråd*: diskussion och upprättande av en dialog mellan arbetstagarrepresentanterna och arbetsgivaren.

Artikel 3

Räckvidd

1. I enlighet med medlemsstaternas val skall detta direktiv tillämpas på
 - a) företag som i en medlemsstat sysselsätter minst 50 arbetstagare, eller
 - b) driftställen som i en medlemsstat sysselsätter minst 20 arbetstagare.

Medlemsstaterna skall själva besluta om hur tröskelvärdena för anställda arbetstagare skall beräknas.

2. I enlighet med principerna och målen i detta direktiv får medlemsstaterna fastställa särskilda bestämmelser, som skall tillämpas på företag eller driftställen som direkt och huvudsakligen ägnar sig åt politik, yrkessammanslutningars verksamhet, religiös verksamhet, välgörenhet, utbildning, vetenskap, konst, information eller opinionsbildning, under förutsättning att sådana bestämmelser redan förekommer i nationell lagstiftning vid det datum då detta direktiv träder i kraft.

3. Medlemsstaterna får göra undantag från detta direktiv genom särskilda bestämmelser för besättningar på fartyg som trafikerar öppet hav.

Artikel 4

Former för information och samråd

1. I enlighet med principerna i artikel 1 och utan att det påverkar tillämpningen av gällande bestämmelser och/eller praxis som är mer gynnsamma för arbetstagarna, skall medlemsstaterna besluta om formerna för rätt till information och samråd på lämplig nivå i enlighet med denna artikel.

2. Information och samråd skall omfatta följande:

- a) Information om den senaste och den förväntade utvecklingen av företagets eller driftställets verksamhet och ekonomiska situation.
- b) Information och samråd om situationen, strukturen och den förväntade utvecklingen när det gäller sysselsättningen i företaget eller driftstället samt om eventuella föregripande åtgärder som planeras, bland annat vid hot mot sysselsättningen.
- c) Information och samråd om beslut som kan medföra väsentliga förändringar i arbetsorganisationen eller anställningsavtalen, inklusive de beslut som avses i de gemenskapsbestämmelser som anges i artikel 9.1.

3. Informationen skall överlämnas vid ett sådant tillfälle, på ett sådant sätt och med ett sådant innehåll som gör det möjligt för särskilt arbetstagarrepresentanterna att granska informationen på ett adekvat sätt och vid behov förbereda samråd.

4. Samråd skall äga rum

- a) med säkerställande av att tillfället, sättet och innehållet är lämpligt,
- b) på den lednings- och representationsnivå som är relevant med hänsyn till den fråga som behandlas,
- c) på grundval av de uppgifter som arbetsgivaren lämnat i enlighet med artikel 2 f) och det yttrande som arbetstagarrepresentanterna har rätt att avge,
- d) på ett sådant sätt som gör det möjligt för arbetstagarrepresentanterna att sammanträda med arbetsgivaren och få motiverade svar på eventuella yttranden,
- e) i syfte att söka nå en överenskommelse när det gäller de beslut som omfattas av arbetsgivarens befogenheter och som avses i punkt 2 c).

Artikel 5

Avtalsreglerad information och avtalsreglerat samråd

Medlemsstaterna får ge arbetsmarknadens parter tillåtelse att på lämplig nivå, inbegripet på företags- eller driftställesnivå, fritt och när som helst genom avtal fastställa formerna för information till och samråd med arbetstagare. Dessa avtal och de avtal

som redan finns vid den tidpunkt som anges i artikel 11 samt alla därpå följande förnyelser av sådana avtal får på de villkor och med de begränsningar som fastställs av medlemsstaterna innehålla bestämmelser som avviker från bestämmelserna i artikel 4, om de överensstämmer med principerna i artikel 1.

Artikel 6

Konfidentiell information

1. Medlemsstaterna skall på de villkor och med de begränsningar som fastställs i nationell lagstiftning föreskriva att de arbetstagarrepresentanter och experter som eventuellt biträder dem inte har rätt att för arbetstagare eller tredje man röja information som de i företagets eller driftställets legitima intresse uttryckligen fått i förtroende. Denna förpliktelse skall fortsätta att gälla oavsett var experterna eller företrädarna befinner sig, även efter det att deras mandatperiod har löpt ut. En medlemsstat kan emellertid tillåta arbetstagarrepresentanter eller någon som biträder dem att vidarebefordra konfidentiell information till arbetstagare eller tredje man som är bundna av tystnadsplikt.

2. I särskilda fall och på de villkor och med de begränsningar som fastställs i nationell lagstiftning skall medlemsstaterna föreskriva att arbetsgivaren inte är skyldig att lämna ut sådan information eller inleda sådant samråd som utifrån objektiva kriterier skulle skada företaget eller driftstället eller vara till allvarligt förfång för dess verksamhet.

3. Utan att det påverkar befintliga nationella förfaranden skall medlemsstaterna säkerställa att det finns tillgång till rättsligt eller administrativt överklagandeförfarande i de fall arbetsgivaren hävdar att informationen är konfidentiell eller inte lämnar ut information i enlighet med punkt 1 och 2. De får dessutom införa förfaranden som säkerställer att den berörda informationen förblir konfidentiell.

Artikel 7

Skydd för arbetstagarrepresentanterna

Medlemsstaterna skall se till att arbetstagarrepresentanterna, när de utför sina uppdrag, får tillräckligt skydd och tillräckliga garantier, så att de på ett adekvat sätt kan utföra sina uppgifter.

Artikel 8

Tillvaratagande av rättigheterna

1. Medlemsstaterna skall föreskriva lämpliga åtgärder för de fall då arbetsgivaren eller arbetstagarrepresentanterna inte följer detta direktiv. De skall särskilt se till att det finns administrativa eller rättsliga förfaranden för att säkerställa att de skyldigheter som följer av detta direktiv iakttas.

2. Medlemsstaterna skall föreskriva lämpliga påföljder, som skall tillämpas när arbetsgivaren eller arbetstagarrepresentanterna överträder bestämmelserna i detta direktiv. Dessa påföljder skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 9

Förhållandet mellan detta direktiv och andra bestämmelser på gemenskapsnivå och nationell nivå

1. Detta direktiv skall inte påverka tillämpningen av de särskilda förfaranden för information och samråd som avses i artikel 2 i direktiv 98/59/EG och i artikel 7 i direktiv 2001/23/EG.
2. Detta direktiv skall inte påverka de bestämmelser som antagits i enlighet med direktiv 94/45/EG och direktiv 97/74/EG.
3. Detta direktiv skall inte påverka övriga gällande rättigheter till information, samråd och medverkan enligt nationell lagstiftning.
4. Genomförandet av detta direktiv skall inte utgöra något tillräckligt skäl för tillbakagång i förhållande till den nuvarande situationen i medlemsstaterna och i förhållande till arbetstagarernas allmänna skyddsnivå på det område som omfattas av direktivet.

Artikel 10

Övergångsbestämmelser

Om det i en medlemsstat, vid den tidpunkt då detta direktiv träder i kraft, varken finns något allmänt, varaktigt och lagstadgat system för information till och samråd med arbetstagarrepresentation på arbetsplatsen, genom vilket de anställda kan företrädas, får denna medlemsstat, trots vad som sägs i artikel 3, såvitt avser detta ändamål begränsa tillämpningen av de nationella genomförandebestämmelserna för direktivet till

- a) företag med minst 150 anställda eller driftställen med minst 100 anställda till och med den 23 mars 2007, och
- b) företag med minst 100 anställda eller driftställen med minst 50 anställda under det år som följer efter den tidpunkt som anges i a).

Artikel 11

Genomförande av direktivet

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 23 mars 2005 eller se till att arbetsmarknadens parter inför de nödvändiga bestämmelserna genom avtal, varvid medlemsstaterna skall var skyldiga att vidta alla nödvändiga åtgärder för att alltid kunna garantera de resultat som införs genom detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.
2. När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 12

Översyn av kommissionen

Senast den 23 mars 2007 skall kommissionen i samråd med medlemsstaterna och arbetsmarknadens parter på gemenskapsnivå se över tillämpningen av detta direktiv och vid behov föreslå nödvändiga ändringar.

Artikel 13

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 14

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 11 mars 2002.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

**GEMENSAMT UTTALANDE AV EUROPAPARLAMENTET, RÅDET OCH KOMMISSIONEN
om arbetstagarrepresentation**

”När det gäller arbetstagarrepresentation erinrar Europaparlamentet, rådet och kommissionen om domarna från Europeiska gemenskapernas domstol av den 8 juni 1994 C-382/92 (Bibehållande av anställdas rättigheter vid företagsövertagelse) och C-383/92 (Kollektiva uppsägningar).”

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV 2002/15/EG

av den 11 mars 2002

om arbetstidens förläggning för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 71 och artikel 137.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁽³⁾, på grundval av det gemensamma utkast som förläggningsskommittén godkände den 16 januari 2002, och

av följande skäl:

- (1) I rådets förordning (EEG) nr 3820/85 av den 20 december 1985 om harmonisering av viss social lagstiftning om vägtransporter⁽⁴⁾ fastställs gemensamma regler för körtider och viloperioder för förare. Den förordningen omfattar inte andra aspekter på arbetstider i samband med vägtransporter.
- (2) Rådets direktiv 93/104/EG av den 23 november 1993 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden⁽⁵⁾ gör det möjligt att anta mer specifika bestämmelser om arbetstidens förläggning inom området för vägtransporter. Eftersom det här direktivet är ett sektoriellt direktiv har dess bestämmelser företräde framför bestämmelserna i direktiv 93/104/EG, i enlighet med artikel 14 i det direktivet.
- (3) Trots omfattande förhandlingar mellan arbetsmarknadens parter har det inte varit möjligt att komma fram till ett avtal beträffande mobila arbetstagare inom vägtransportsektorn.
- (4) Det är därför nödvändigt att föreskriva en rad mer specifika bestämmelser om arbetstidens längd för vägtransporter för att säkerställa transporternas säkerhet samt de berörda personernas hälsa och säkerhet.
- (5) Eftersom målen för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför på grund av åtgärdens omfattning och verkningar bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan

gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

- (6) Tillämpningsområdet för detta direktiv omfattar endast mobila arbetstagare, anställda av ett transportföretag som är etablerat i en medlemsstat, vilka deltar i sådant mobilt arbete avseende vägtransporter som omfattas av förordning (EEG) nr 3820/85, eller om så inte är fallet, av den europeiska överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter (AETR).
- (7) Det bör klargöras att de mobila arbetstagare som inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, och som inte är egenföretagare, åtnjuter det grundskydd som föreskrivs i direktiv 93/104/EG. Detta grundskydd omfattar gällande regler om tillräcklig vila, maximal genomsnittlig veckoarbetstid, årlig semester och vissa grundläggande bestämmelser för nattarbetare, bland annat avseende hälsokontroller.
- (8) Eftersom förare som är egenföretagare omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EEG) nr 3820/85 men inte av tillämpningsområdet för direktiv 93/104/EG, bör dessa förare, i enlighet med bestämmelserna i artikel 2.1 i det här direktivet, tills vidare inte omfattas av dess tillämpningsområde.
- (9) Definitionerna i detta direktiv får inte ha någon prejudicerande verkan i förhållande till andra gemenskapsregler om arbetstiden.
- (10) För att förbättra vägtrafiksäkerheten, undvika en snedvidning av konkurrensen och sörja för säkerhet och hälsa för mobila arbetstagare som omfattas av detta direktiv bör dessa noga känna till vilken tid som ägnas åt arbete avseende vägtransporter som anses som arbetstid och vilken tid som inte ingår i arbetstiden och som betraktas som raster, viloperioder eller tid då arbetstagaren skall vara tillgänglig. Dessa arbetstagare bör ha rätt till ett minsta antal viloperioder per dag och vecka samt till lämpliga raster. Det är även nödvändigt att införa en övre gräns för antalet arbetstimmar per vecka.
- (11) Forskningsresultat visar att kroppen nattetid är känsligare för miljöstörningar och även för vissa ansträngande former av arbetsuppläggning, och att långa perioder med nattarbete kan vara skadliga för arbetstagarnas hälsa och riskera deras säkerhet samt även vägtrafiksäkerheten i allmänhet.

⁽¹⁾ EGT C 43, 17.2.1999, s. 4.

⁽²⁾ EGT C 138, 18.5.1999, s. 33.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 14 april 1999 (EGT C 219, 30.7.1999, s. 235), bekräftat den 6 maj 1999 (EGT C 279, 1.10.1999, s. 270), rådets gemensamma ståndpunkt av den 23 mars 2001 (EGT C 142, 15.5.2001, s. 24) och Europaparlamentets beslut av den 14 juni 2001 (ännu ej offentliggjort i EGT). Europaparlamentets beslut av den 5 februari 2002 och rådets beslut av den 18 februari 2002.

⁽⁴⁾ EGT L 370, 31.12.1985, s. 1.

⁽⁵⁾ EGT L 307, 13.12.1993, s. 18. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/34/EG (EGT L 195, 1.8.2000, s. 41).

- (12) Följaktligen är det nödvändigt att begränsa perioderna av nattarbete och föreskriva att yrkesförare som arbetar på natten erhåller lämplig kompensation för sitt arbete och inte missgynnas vad avser fortbildning.
- (13) Register bör föras av arbetsgivarna över den tid som överskrider den maximala genomsnittliga arbetstiden per vecka för mobila arbetstagare.
- (14) Bestämmelserna i förordning (EEG) nr 3820/85 om körtiden för andra internationella och nationella persontransporter än linjetrafik bör fortsätta att tillämpas.
- (15) Kommissionen bör övervaka genomförandet av detta direktiv och följa utvecklingen inom detta område i medlemsstaterna samt lägga fram en rapport om tillämpningen av reglerna och effekterna av bestämmelserna om nattarbete för Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.
- (16) Det är nödvändigt att fastslå att vissa bestämmelser kan komma att omfattas av undantag, som, beroende på det enskilda fallet, beslutas av medlemsstaterna eller av arbetsmarknadens parter. Som en allmän regel vid undantag måste de berörda arbetstagarna erhålla viloperioder som kompensation.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta direktiv är att införa minimiregler för arbetstidens förläggning för att förbättra skyddet för hälsa och säkerhet för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter samt för att förbättra vägtrafiksäkerheten och åstadkomma en ytterligare tillnärmning av konkurrensvillkoren.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv skall tillämpas på mobila arbetstagare som är anställda av företag etablerade i en medlemsstat och som deltar i vägtransporter vilka omfattas av förordning (EEG) nr 3820/85 eller, om så inte är fallet, av den europeiska överenskommelsen om arbetsförhållanden för fordonsbesättningar vid internationella vägtransporter (AETR).

Från och med den 23 mars 2009 skall detta direktiv tillämpas på förare som är egenföretagare, utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i följande stycke.

Senast två år före detta datum skall kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och rådet. I denna rapport skall det analyseras vilka konsekvenserna blir för vägtrafiksäkerheten, konkurrensvillkoren, yrkets struktur och de sociala aspekterna av att förare som är egenföretagare utesluts från direktivets tillämpningsområde. Hänsyn skall tas till förhållandena i varje medlemsstat när det gäller transportnäringens struktur och arbetsmiljön inom vägtransportyrket. Med rapporten som underlag skall kommissionen lägga fram ett

förslag som, beroende på omständigheterna, syftar till att antingen

- fastställa villkoren för inkludering av egenföretagare i direktivets tillämpningsområde när det gäller vissa förare som är egenföretagare och som inte deltar i arbete avseende vägtransporter i andra medlemsstater och som omfattas av lokala begränsningar av objektiva skäl, såsom avlägsen lokalisering, långa inhemska avstånd och särskilt hård konkurrens, eller
- inte inkludera förare som är egenföretagare i direktivets tillämpningsområde.

2. Bestämmelserna i direktiv 93/104/EG skall tillämpas på mobila arbetstagare som är uteslutna från det här direktivets tillämpningsområde.

3. I den utsträckning som det här direktivet omfattar mer specifika bestämmelser för mobila arbetstagare som utför vägtransporter skall det ha företräde framför de relevanta bestämmelserna i direktiv 93/104/EG, i enlighet med artikel 14 i det direktivet.

4. Detta direktiv kompletterar de bestämmelser i förordning (EEG) nr 3820/85, och vid behov, i AETR-överenskommelsen, som skall ha företräde framför bestämmelserna i detta direktiv.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelse som här anges:

a) arbetstid:

1. vad gäller mobila arbetstagare avses hela tidsperioden mellan arbetets början och dess slut, under vilken de befinner sig på sin arbetsplats, står till arbetsgivarens förfogande och ägnar sig åt sina uppgifter eller sin verksamhet, dvs.
 - den tid som ägnas åt allt arbete som avser vägtransporter. Bland annat ingår följande i arbetet:
 - i) körning,
 - ii) lastning och lossning,
 - iii) hjälp till passagerare som stiger på eller av fordonet,
 - iv) rengöring och tekniskt underhåll,
 - v) allt annat arbete som syftar till att säkerställa fordonets, lastens och passagerarnas säkerhet eller till att uppfylla de bestämmelser i lagar och andra författningar som direkt hänger samman med transporten i fråga, däribland övervakning av lastning och lossning, administrativa formaliteter med polis, tull, invandrarmyndigheter m.m.
 - de perioder då den mobila arbetstagaren inte fritt kan disponera sin tid och måste befinna sig på sin arbetsplats, beredd att utföra sitt normala arbete och vissa specifika arbetsuppgifter, i synnerhet under perioder av väntan inför lastning eller lossning när det i förväg inte är känt hur länge dessa kommer att vara, dvs. antingen före avresan eller strax innan perioden i fråga faktiskt inleds, eller enligt de allmänna villkor som har förhandlats fram mellan arbetsmarknadens parter och/eller som fastställs i medlemsstaternas lagstiftning.

2. vad gäller förare som är egenföretagare tillämpas samma definition på tidsperioden mellan arbetets början och dess slut, under vilken de befinner sig på sin arbetsplats, står till kundens förfogande och ägnar sig åt sina uppgifter eller annan verksamhet än allmänt administrativt arbete som inte direkt hänger samman med transporten i fråga.

I arbetstiden ingår inte de raster som avses i artikel 5 eller de viloperioder som avses i artikel 6 och inte heller, utan att det påverkar tillämpningen av den lagstiftning i medlemsstaterna eller de avtal mellan arbetsmarknadens parter i vilka det föreskrivs att sådana perioder skall kompenseras eller begränsas, den tid då arbetstagaren är tillgänglig, enligt punkt b i den här artikeln.

b) *tid då arbetstagaren är tillgänglig:*

- andra perioder än raster och viloperioder under vilka den mobila arbetstagaren inte är tvungen att befinna sig på sin arbetsplats, men förväntas vara tillgänglig för att tillmötesgå eventuella uppmaningar om att påbörja eller fortsätta körningen eller utföra annat arbete. Som tid då arbetstagaren är tillgänglig anses framför allt de perioder under vilka den mobila arbetstagaren beledsagar ett fordon som transporteras med färja eller tåg samt väntetid vid statsgränser eller till följd av trafikförbud.

Dessa perioder och hur långa de förväntas bli skall i förväg vara känt av den mobila arbetstagaren, dvs. antingen före avresan respektive strax innan perioden i fråga faktiskt inleds, eller enligt de allmänna villkor som har förhandlats fram mellan arbetsmarknadens parter och/eller som fastställs i medlemsstaternas lagstiftning.

- när det gäller mobila arbetstagare som kör i lag, den tid som tillbringas bredvid föraren eller på en sovbrist medan fordonet är i rörelse.

c) *arbetsplats:*

- den ort där det företag för vilket den person som utför mobilt arbete avseende vägtransporter utför uppgifter har sitt huvudkontor och sina olika underkontor, oavsett om dessa har samma adress som företagets säte eller huvudkontor,
- det fordon som den person som utför mobilt arbete avseende vägtransporter använder vid utförandet av sina uppgifter,
- alla andra platser där den verksamhet bedrivs som har samband med utförande av transporter.

- d) *mobilt arbetstagarer:* varje arbetstagarer som ingår i den del av personalstyrkan som förflyttar sig, inbegripet praktikanter och lärlingar, och som är anställd av ett företag som utför person- eller varutransporter på väg för andras eller egen räkning.

- e) *förare som är egenföretagare:* person vars huvudsakliga yrkesverksamhet består i att utföra person- eller varutransporter på väg mot ersättning, i den mening som avses i gemenskapslagstiftningen, i enlighet med ett gemenskapstillstånd eller annan yrkesmässig behörighet att utföra sådana transporter, som har rätt att arbeta för egen räkning och som

inte är knuten till en arbetsgivare genom ett anställningsavtal eller någon annan form av hierarkiskt arbetsförhållande, som är fri att organisera den aktuella verksamheten, vars inkomster är direkt beroende av den förtjänst som görs och som är fri att, självständigt eller i samarbete mellan egenföretagare, ha affärsförbindelser med flera kunder.

Enligt detta direktiv har de förare som inte uppfyller dessa kriterier samma skyldigheter och rättigheter som de som fastställs för mobila arbetstagarer i detta direktiv.

- f) *person som utför mobilt arbete avseende vägtransporter:* mobil arbetstagarer eller förare som är egenföretagare som utför sådant arbete.
- g) *vecka:* den period som börjar måndag kl. 0.00 och slutar söndag kl. 24.00.
- h) *natttid:* den period på minst fyra timmar som fastställs i nationell lagstiftning, mellan kl. 0.00 och kl. 7.00.
- i) *nattarbete:* allt arbete som utförs natttid.

Artikel 4

Maximal veckoarbetstid

Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa följande:

- a) Den genomsnittliga veckoarbetstiden får inte överstiga 48 timmar. Den maximala veckoarbetstiden får uppgå till 60 timmar endast om den genomsnittliga arbetstiden per vecka beräknad över fyra månader inte överstiger 48 timmar. Artikel 6.1 fjärde och femte styckena i förordning (EEG) 3820/85 eller, vid behov, artikel 6.1 fjärde stycket i AETR-överenskommelsen har företräde framför bestämmelserna i detta direktiv, såvida berörda förare inte överskrider en genomsnittstid på 48 timmar per vecka beräknad över fyra månader.
- b) Arbetstiden för arbetstagarer som arbetar för flera arbetsgivare skall vara summan av antalet arbetade timmar. Arbetsgivaren skall av den mobila arbetstagaren skriftligen begära uppgifter om arbete som har utförts för annan arbetsgivare. Den mobila arbetstagaren skall skriftligen tillhandahålla denna information.

Artikel 5

Raster

1. Utan att det påverkar den skyddsnivå som föreskrivs i förordning (EEG) nr 3820/85, eller nivån i AETR-överenskommelsen, skall medlemsstaterna vidta erforderliga åtgärder för att säkerställa att en person som utför mobilt arbete avseende vägtransporter, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.1, inte under några omständigheter arbetar mer än sex timmar i sträck utan rast. Arbetet skall avbrytas för en rast på minst 30 minuter om den totala arbetstiden omfattar mellan sex och nio timmar, och på minst 45 minuter om den totala arbetstiden omfattar mer än nio timmar.

2. Rasten kan delas upp på flera perioder om minst 15 minuter vardera.

Artikel 6

Viloperioder

Enligt detta direktiv omfattas lärlingar och praktikanter, när det gäller viloperioder, av samma bestämmelser som andra mobila arbetstagare omfattas av med tillämpning av förordning (EEG) nr 3820/85, eller, då den inte är tillämplig, av AETR-överenskommelsen.

Artikel 7

Nattarbete

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa följande:

- Om nattarbete utförs får dygnsarbetstiden inte överstiga tio timmar per 24-timmarsperiod.
- Kompensation för nattarbete skall utgå enligt nationella lagbestämmelser, kollektivavtal, avtal mellan arbetsmarknadens parter och/eller nationell praxis, men sådan kompensation är tillåten endast under förutsättning att den inte äventyrar vägtrafiksäkerheten.

2. Kommissionen skall senast den 23 mars 2007 utvärdera följderna av bestämmelserna i punkt 1 inom ramen för den rapport som kommissionen skall upprätta enligt artikel 13.2. Vid behov skall kommissionen bifoga lämpliga förslag till denna rapport.

3. Kommissionen skall lägga fram ett förslag till direktiv med bestämmelser om utbildningen av yrkesförare, inbegripet dem som utför nattarbete, i vilket de allmänna principerna för denna utbildning fastställs.

Artikel 8

Undantag

1. Bestämmelser om undantag från artiklarna 4 och 7 får, av objektiva eller tekniska skäl eller skäl som rör arbetets organisation, antas genom kollektivavtal eller avtal mellan arbetsmarknadens parter eller, om detta inte är möjligt, genom lagar och andra författningar, förutsatt att det sker i samråd med de berörda arbetsgivarnas och arbetstagarnas företrädare och att ansträngningar görs för att främja alla relevanta former av dialog mellan arbetsmarknadens parter.

2. Möjligheten till undantag från artikel 4 får inte resultera i införandet av en referensperiod som överstiger sex månader för beräkning av den maximala genomsnittliga veckoarbetstiden på 48 timmar.

Artikel 9

Information och register

Medlemsstaterna skall säkerställa följande:

- a) Mobila arbetstagare skall informeras om relevanta nationella föreskrifter, om arbetsföreskrifter vid deras företag samt om avtal mellan arbetsmarknadens parter, till exempel kollektivavtal och eventuella företagsavtal, som har ingåtts på grundval av detta direktiv, utan att det påverkar tillämpningen av rådets direktiv 91/533/EEG av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna

om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet ⁽¹⁾.

- b) Arbetstiden för personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter skall registreras, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 2.1. Registren skall bevaras i minst två år efter det att den tidsperiod som arbetet omfattar har löpt ut. Arbetsgivarna skall vara ansvariga för registreringen av de mobila arbetstagarnas arbetstid. På begäran skall arbetsgivaren vara skyldig att till de mobila arbetstagarna lämna en kopia av registreringen av de arbetade timmarna.

Artikel 10

Förmånligare bestämmelser

Detta direktiv skall inte påverka medlemsstaternas möjlighet att tillämpa eller införa lagar eller andra författningar som bättre skyddar säkerheten och hälsan när det gäller personer som utför mobilt arbete avseende vägtransporter, eller medlemsstaternas möjligheter att främja eller tillåta tillämpning av kollektivavtal eller andra avtal mellan arbetsmarknadens parter som bättre skyddar mobila arbetstagares säkerhet och hälsa. Genomförandet av detta direktiv skall inte utgöra ett giltigt skäl för att sänka den allmänna skyddsnivån för de arbetstagare som avses i artikel 2.1.

Artikel 11

Påföljder

Medlemsstaterna skall fastställa ett sanktionssystem för överträdelser av de nationella bestämmelser som antas enligt detta direktiv samt vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sanktionerna tillämpas. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande.

Artikel 12

Förhandlingar med tredje land

I syfte att regler likvärdiga med dem som föreskrivs i detta direktiv skall komma att tillämpas på mobila arbetstagare som är anställda vid företag som är etablerade i tredje land skall gemenskapen inleda förhandlingar med berörda tredje länder när detta direktiv har trätt i kraft.

Artikel 13

Rapporter

1. Medlemsstaterna skall vartannat år överlämna en rapport till kommissionen om genomförandet av detta direktiv med uppgift om de ståndpunkter som arbetsmarknadens parter företräder. Rapporten skall vara kommissionen tillhanda senast den 30 september efter utgången av den tvåårsperiod som rapporten omfattar. Tvåårsperioden skall vara densamma som den period som avses i artikel 16.2 i förordning (EEG) nr 3820/85.

⁽¹⁾ EGT L 288, 18.10.1991, s. 32.

2. Kommissionen skall vartannat år utarbeta en rapport om medlemsstaternas genomförande av detta direktiv och om utvecklingen inom det berörda området. Kommissionen skall överlämna denna rapport till Europaparlamentet, rådet, Ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén.

Artikel 14

Slutbestämmelser

1. Medlemsstaterna skall anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 23 mars 2005 eller skall före denna dag säkerställa att arbetsmarknadens parter har avtalat om alla nödvändiga åtgärder, varvid medlemsstaterna skall vidta alla de åtgärder som är nödvändiga för att när som helst kunna säkerställa de resultat som föreskrivs i detta direktiv.

När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i första stycket, skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningarna skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de redan

har antagit eller kommer att anta inom det område som omfattas av detta direktiv.

3. Medlemsstaterna skall se till att de avsändare, speditörer, huvudentreprenörer, underleverantörer och företag som anställer mobila arbetstagare följer tillämpliga bestämmelser i detta direktiv.

Artikel 15

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 16

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 11 mars 2002.

På Europaparlamentets vägnar

P. COX

Ordförande

På rådets vägnar

J. PIQUÉ I CAMPS

Ordförande

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 mars 2002

om ändring av beslut 94/360/EG om den minskning av frekvensen fysiska kontroller som enligt rådets direktiv 90/675/EEG skall fastställas för vissa varupartier från tredje land

[delgivet med nr K(2002) 1121]

(Text av betydelse för EES)

(2002/237/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR FATTAT
DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 97/78/EG av den 18 december 1997 om principerna för organisering av veterinärkontroller av produkter från tredje land som förs in i gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 10 i detta, och

av följande skäl:

- (1) Direktiv 97/78/EG upphävde och ersatte direktiv 90/675/EEG ⁽²⁾, som utgjorde grunden för kommissionens beslut 94/360/EG ⁽³⁾.
- (2) Sedan det upptäckts spår av vissa xenobiotiska tillväxtbefrämjande hormoner i kött som importerats från Amerikas förenta stater, ändrades beslut 94/360/EEG genom beslut 1999/302/EG ⁽⁴⁾ för att öka kontrollen av all import från detta land av färskt nötkött, inbegripet slaktbiprodukter, med undantag av kött och slaktbiprodukter från bisonoxe.
- (3) Efter upptäckten av dessa rests substanser förstärkte myndigheterna i Amerikas förenta stater i juni 1999 sitt program för hormonfri boskap. Vid sitt besök i Förenta staterna konstaterade kommissionens kontor för livsme-

dels- och veterinärfrågor andra svårigheter med detta program, varefter det upphävdes i juli 1999 och infördes på nytt i september 1999, nu i mer utvecklad form, som programmet för ej hormonbehandlad boskap.

- (4) Sedan de behöriga myndigheterna i Schweiz upptäckte dietylstilbestrol (DES) i nötkött som importerats från Amerikas förenta stater ändrades genom kommissionens beslut 1999/518/EG ⁽⁵⁾ kontrollbestämmelserna vid gemenskapens gränskontrollstationer så att de även kom att omfatta särskild provtagning med avseende på stilbener.

- (5) Mot bakgrund av de gynnsamma provtagningsresultaten beslutade kommissionen i september 2000 genom beslut 2000/583/EG ⁽⁶⁾ att minska frekvensen fysiska kontroller av färskt kött som importerats från Amerikas förenta stater från kontroll av samtliga varupartier till 20 % av partierna. Samtidigt avskaffades medlemsstaternas förpliktelse att endast tillåta import av varupartier till sina territorier om resultaten av undersökningar och analyser är godtagbara.

- (6) Detta beslut var ett första steg mot att helt ta bort kravet på att undersöka förekomsten av hormoner i samtliga varupartier som valts ut för fysisk kontroll, och beslutet skulle utvärderas mot bakgrund av senare provresultat i enlighet med artikel 2 i beslut 1999/302/EG.

⁽¹⁾ EGT L 24, 30.1.1998, s. 9.

⁽²⁾ EGT L 373, 31.12.1990, s. 1.

⁽³⁾ EGT L 158, 25.6.1994, s. 41.

⁽⁴⁾ EGT L 117, 5.5.1999, s. 58.

⁽⁵⁾ EGT L 197, 29.7.1999, s. 50.

⁽⁶⁾ EGT L 246, 30.9.2000, s. 67.

- (7) De kompletterande kontroller som infördes genom beslut 1999/302/EG och beslut 1999/518/EG och den provtagning som har utförts inom ramen för Europeiska gemenskapens kompletterande provningsprogram för hormoner har inte lett till att det påträffats några positiva prover i det färska nötkött, inbegripet slaktbiprodukter, som undersökts under den mellanliggande perioden.
- (8) Det är därför lämpligt att avskaffa kravet på att 20 % av de köttpartier som importeras från USA skall undersökas med avseende på förekomsten av hormoner, och när det gäller laboratorieprover bör sådan import behandlas på samma sätt som import av kött från övriga tredje länder.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Ständiga veterinärkommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 94/360/EG ändras på följande sätt:
Artikel 1a skall upphöra att gälla.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 mars 2002.

På kommissionens vägnar

David BYRNE

Ledamot av kommissionen

RÄTTELSER**Rättelse till kommissionens förordning (EG) nr 472/2002 av den 12 mars 2002 om ändring av kommissionens förordning (EG) nr 466/2001 om fastställande av högsta tillåtna halt för vissa främmande ämnen i livsmedel**

(Europeiska gemenskapernas officiella tidning L 75 av den 16 mars 2002)

På sidan 20, i bilagan, tabellens nedre del, i kolumnerna 3 och 4 skall det

i stället för: "Direktiv 2002/27/EG"

vara: "Direktiv 2002/26/EG".

I fotnoten till tabellens nedre del skall det

i stället för: "EGT L 75, 16.3.2002, s. 44."

vara: "EGT L 75, 16.3.2002, s. 38.".
